

Convenție din 26/06/1996

Publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 18 din 06/02/1997

Între Guvernul României și Guvernul Regatului Thailandei pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit

Guvernul României și Guvernul Regatului Thailandei,
dorind să încheie o convenție pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit,
au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezenta convenție se aplică persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezenta convenție se aplică impozitelor pe venit stabilite în numele fiecărui stat contractant, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Sunt considerate impozite pe venit toate impozitele stabilite pe venitul total sau pe elementele de venit, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, impozitul pe suma totală a salariilor plătite de întreprinderi, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente, asupra cărora se aplică prezenta convenție, sunt:

a) În cazul României:

- (i) impozitul pe venitul persoanelor fizice;
- (ii) impozitul pe profit;
- (iii) impozitul pe salarii și pe alte remunerații similare;
- (iv) impozitul pe venitul agricol;
- (v) impozitul pe dividende,
(denumite în continuare impozit român).

b) În cazul Thailandei:

- (i) impozitul pe venit; și
- (ii) impozitul pe venitul din petrol,
(denumite în continuare impozit thailandez).

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite pe venit identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării acestei convenții, în plus, sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale respective.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În prezenta convenție, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) termenul România înseamnă România și, folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă, asupra căreia România își exercită suveranitatea, drepturile suverane și jurisdicția în concordanță cu propria sa legislație și cu dreptul internațional cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale, aflate în apele mării, pe fundul și subsolul acestor ape;

b) termenul Thailanda înseamnă Regatul Thailandei și include orice zonă adiacentă apelor teritoriale ale Regatului Thailandei, care, conform legislației thailandeze și în conformitate cu dreptul internațional, a fost sau poate fi desemnată în viitor ca o zonă în care Regatul Thailandei își poate exercita drepturile în legătură cu fundul mării, subsolul și resursele naturale ale acesteia;

c) expresiile un stat contractant și celălalt stat contractant înseamnă România sau Thailanda, după cum cere contextul;

d) termenul persoană include o persoană fizică, o societate și orice altă asociere de persoane, care sunt tratate ca o entitate în vederea impozitării;

e) termenul societate înseamnă orice persoană juridică, inclusiv o societate mixtă, constituită în conformitate cu legislația română, sau orice entitate care este considerată ca o persoană juridică de către legislația fiscală a respectivelor state contractante;

f) expresiile întreprindere a unui stat contractant și întreprindere a celui alt stat contractant înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celui alt stat contractant;

g) expresia autoritate competentă înseamnă:

- (i) în cazul României, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat;
- (ii) în cazul Thailandei, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

h) termenul național înseamnă:

(i) în relația cu România, orice cetățean al României și orice persoană juridică și asociere de persoane având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în România;

(ii) în relația cu Thailanda, orice persoană fizică având naționalitatea Thailandei, orice persoană juridică, societate de persoane, asociație și orice altă entitate având statutul în conformitate cu legile în vigoare în Thailanda;

i) expresia transport internațional înseamnă orice transport efectuat cu o navă sau aeronavă exploatată de o întreprindere a unui stat contractant, cu excepția cazului când nava sau aeronava este exploatată numai între locuri situate în celălalt stat contractant.

2. În ceea ce privește aplicarea convenției de către un stat contractant, orice termen care nu este definit în aceasta va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în cadrul legilor aceluși stat contractant cu privire la impozitele la care prezenta convenție se aplică.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia rezident al unui stat contractant înseamnă orice persoană care, potrivit legislației acestui stat, este supusă impunerii în acest stat, datorită domiciliului său, rezidenței sale, locului conducerii, locului înființării sau oricărui alt criteriu de natură similară.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său se determină după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă a statului contractant în care are o locuință permanentă la dispoziția sa. Dacă dispune de o locuință permanentă în ambele state contractante, va fi considerată rezidentă a statului contractant cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul contractant, în care această persoană are centrul intereselor sale vitale, nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre statele contractante, ea va fi considerată rezidentă a statului contractant în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state contractante sau nu locuiește în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă a statului contractant al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state contractante sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o societate este rezidentă a ambelor state contractante, atunci se va considera că este rezidentă a statului contractant în care este înființată sau în conformitate cu a cărui lege a obținut statutul de societate. Dacă societatea, conform acestui criteriu, este încă rezidentă a ambelor state contractante, în acest caz va fi considerată rezidentă a statului contractant în care este situat locul conducerii sale efective.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia sediu permanent înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară, în întregime sau în parte, activitatea sa.

2. Expresia sediu permanent include îndeosebi:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o fabrică;

e) un atelier;

f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale;

g) un șantier de construcții sau un proiect de construcție, când asemenea șantier sau proiect durează o perioadă mai mare de 6 luni;

h) un proiect de montaj sau instalare, a cărui durată depășește 6 luni;

i) o clădire folosită pentru vânzarea mărfurilor;

j) o magazie aparținând unei persoane care depozitează mărfuri pentru alții;

k) furnizarea de servicii, inclusiv servicii de consultanță de către un rezident al unuia dintre statele contractante prin angajați sau alt personal, cu condiția ca activitățile de această natură să continue (pentru același proiect sau un proiect conex) în celălalt stat contractant pentru o perioadă sau perioade care însumează mai mult de 183 de zile.

3. Expresia sediu permanent se consideră că nu include:

a) folosirea de instalații, exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) produsele sau mărfurile aparținând întreprinderii, expuse în cadrul unui târg sau unei expoziții temporare ocazionale, organizată de guvernul țării primitoare, când sunt vândute după închiderea târgului sau a expoziției menționate;

e) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul cumpărării de produse sau mărfuri, sau al colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv în scopul de a face reclamă, de a furniza informații pentru cercetări științifice sau pentru activități similare, care au un caracter pregătitor sau auxiliar pentru întreprindere.

4. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, atunci când o persoană - alta decât un agent cu statut independent, căruia i se aplică prevederile paragrafului 5 - acționează într-un stat contractant în numele unei întreprinderi a celuilalt stat contractant, această întreprindere se consideră că are un sediu permanent în primul stat menționat, dacă această persoană:

a) are și exercită, în mod obișnuit, în primul stat menționat, împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, în afară de cazul când activitățile acestei persoane sunt limitate la cumpărarea de produse sau mărfuri pentru întreprindere;

b) nu are o astfel de împuternicire, dar menține, în mod obișnuit, în primul stat menționat, un stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii de la care primește în mod regulat dispoziții sau efectuează livrări în numele întreprinderii; sau

c) nu are o astfel de împuternicire, dar primește, în mod obișnuit, comenzi în primul stat menționat, în totalitate sau aproape în totalitate pentru întreprindere sau pentru întreprindere și pentru alte întreprinderi care sunt controlate de aceasta sau are interese

în a le controla.

5. O întreprindere a unui stat contractant nu se consideră că are un sediu permanent în celălalt stat contractant, numai pentru faptul că aceasta își exercită activitatea de afaceri în acel celălalt stat printr-un broker, agent comisionar general sau prin oricare alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite. În acest sens, un agent nu va fi considerat drept agent cu statut independent, dacă desfășoară în acel celălalt stat o activitate descrisă în paragraful 4, în cea mai mare parte pentru întreprindere sau pentru întreprindere și alte întreprinderi care sunt controlate de aceasta sau are interese în a le controla.

6. Faptul că o societate, care este rezidentă a unui stat contractant, controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celuilalt stat contractant sau care își exercită activitatea de afaceri în acel celălalt stat (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

7. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, o întreprindere de asigurări a unui stat contractant va fi considerată că are un sediu permanent în celălalt stat, dacă încasează prime pe teritoriul acelu stat sau asigură riscuri situate acolo prin intermediul unui salariat sau printr-un reprezentant care nu este un agent cu statut independent în sensul paragrafului 5.

ARTICOLUL 6

Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile provenind din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatări forestiere) pot fi impuse în statul contractant în care sunt situate aceste proprietăți.

2. În sensul prezentei convenții, expresia proprietăți imobiliare are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia include, în orice caz, accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatări forestiere, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatării zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, vapoarele și aeronavele nu sunt considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea, în orice altă formă, a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se aplică, de asemenea, veniturilor provenind din proprietățile imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Veniturile sau profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant vor fi impozabile numai în acel stat contractant, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, veniturile sau profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă acelu sediu permanent.

2. Când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant, acelu sediu permanent, veniturile sau profiturile pe care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent, sunt admise la scădere cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul contractant în care se află situat sediul permanent sau în altă parte.

4. În măsura în care, într-un stat contractant, se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat pe baza unui anumit procent din încasările totale ale întreprinderii sau pe baza repartizării profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 al acestui articol nu împiedică acest stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartitia uzuală; metoda de repartizare adoptată trebuie totuși să fie aceea prin care rezultatul obținut să fie în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un venit sau profit nu se atribuie unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent se determină în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când veniturile sau profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, prevederile acelor articole nu sunt afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi navale și aeriene

1. Venitul obținut de o întreprindere a unui stat contractant din exploatarea în trafic internațional a aeronavelor va fi impus numai în acel stat contractant.

2. Venitul obținut de o întreprindere a unui stat contractant din exploatarea în trafic internațional a navelor poate fi impus în celălalt stat contractant, dar impozitul stabilit în acel celălalt stat contractant va fi redus cu o sumă egală cu 50% din acesta.

3. Prevederile paragrafelor 1 și 2 se aplică, de asemenea, în legătură cu participarea întreprinderilor angajate în transporturi navale sau aeriene la un pool de orice fel.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celuilalt stat contractant, sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și al unei întreprinderi a celuilalt stat contractant,

și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor comerciale sau financiare prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile, care, fără aceste condiții, ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acestui stat, dar dacă primitorul dividendelor este o societate, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 15% din suma brută a dividendelor, dacă societatea care plătește dividendele desfășoară activitatea printr-o întreprindere industrială și primitorul este o societate, exceptând societățile de persoane, care deține direct cel puțin 25% din capitalul primei societăți;

b) 20% din suma brută a dividendelor, în toate celelalte cazuri.

Prezentul paragraf nu afectează impunerea societății în ceea ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. a) Termenul dividende, folosit în acest articol, înseamnă veniturile provenind din acțiuni, din acțiuni sau drepturi de folosință, din părți miniere, din părți de fondator sau din alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca și veniturile din acțiuni, de către legislația statului în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

b) Expresia întreprindere industrială înseamnă:

(1) orice întreprindere angajată în:

(i) confecționare, asamblare și prelucrare;

(ii) construcții, construcții civile și construcții de nave;

(iii) producerea de electricitate, energie hidrolică, gaz sau aprovizionare cu apă; sau

(iv) agricultură, exploatare forestieră și pescuit, și exploatarea unei plantații; și

(2) orice altă activitate întreprinsă în baza privilegiilor acordate prin legea thailandeză privind promovarea investițiilor industriale; și

(3) orice altă întreprindere care este declarată ca întreprindere industrială de autoritățile competente ale ambelor state contractante, în sensul prezentului articol.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant, în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende, în legătură cu care dividendele sunt plătite, este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al aceluși celălalt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende, în legătură cu care dividendele sunt plătite, este efectiv legată de un sediu permanent sau de o bază fixă, situate în acel celălalt stat, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri sau venituri provenind din acel celălalt stat. Nici o prevedere a acestui paragraf nu va fi interpretată în sensul că împiedică fiecare stat contractant să perceapă impozit pe venit asupra profiturilor distribuite în conformitate cu legile aceluși stat.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dobânzilor și este o societate rezidentă a celuilalt stat contractant, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 10% din suma brută a dobânzilor, dacă sunt primite de orice instituție financiară (inclusiv o societate de asigurare);

b) 20% din suma brută a dobânzilor, în cazul dobânzilor pentru vânzarea pe credit;

c) 25% din suma brută a dobânzilor, în celelalte cazuri.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite guvernului celuilalt stat contractant vor fi scutite de impozit în primul stat contractant menționat.

4. În vederea aplicării paragrafului 3, termenul Guvern:

a) În cazul României, înseamnă Guvernul României și include:

(i) Banca Națională a României; și

(ii) Banca Română de Comerț Exterior - S.A., în măsura în care activitățile lor se desfășoară în cadrul autorității obișnuite a unei bănci centrale.

b) În cazul Thailandei, înseamnă Guvernul Regal al Thailandei și include:

- (i) Banca Thaiandei, în măsura în care activitatea sa se desfășoară în cadrul autorității obișnuite a unei bănci centrale; și
- (ii) autoritățile locale.

5. Termenul dobânzi, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din efecte publice, obligațiuni sau titluri de creanță însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului și din creanțe de orice fel, precum și orice alte venituri asimilate veniturilor din surse împrumutate de legislația fiscală a statului din care provine venitul. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi, în sensul prezentului articol.

6. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța, în legătură cu care sunt plătite dobânzile, este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau de o asemenea bază fixă. În această situație se aplică prevederile art. 7 sau ale art. 15, după caz.

7. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat, o unitate administrativ-teritorială, o autoritate locală sau un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă, în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de acest sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste dobânzi se consideră că provin din statul în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

8. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și beneficiarul efectiv sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este imposibilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Comisioane

1. Comisioanele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste comisioane pot fi impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a comisioanelor.

3. Termenul comisioane, folosit în prezentul articol, înseamnă plățile făcute către un broker, agent comisionar general sau către oricare alte persoane asimilate unui broker sau agent de către legislația fiscală a statului contractant din care provin asemenea plăți.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă primitorul comisioanelor, fiind un rezident al unui stat contractant, are în celălalt stat contractant din care provin comisioanele un sediu permanent de care este legată efectiv activitatea generatoare de comisioane. În această situație se aplică prevederile art. 7.

5. Comisioanele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este acel stat, o unitate administrativ-teritorială, o autoritate locală sau un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul comisioanelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent de care sunt legate activitățile care generează obligația de plată și comisioanele se suportă de sediul permanent, atunci aceste comisioane se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și primitor sau între ambii și o altă persoană, suma comisioanelor, ținând seama de activitățile pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și primitor în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților este imposibilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste redevențe pot fi impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acestui stat, dar impozitul astfel stabilit nu va depăși 15% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul redevențe, folosit în prezentul articol, înseamnă plăți, de orice fel, primite pentru înstrăinarea, folosirea sau concesionarea folosirii unui drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio sau televiziune, orice patent, mărci de fabrică sau orice alte drepturi sau proprietăți asemănătoare, unui desen sau model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație sau pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice echipament industrial, comercial sau științific sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se aplică, dacă primitorul redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, are în celălalt stat contractant din care provin redevențele un sediu permanent de care se leagă efectiv dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele. În această situație se aplică prevederile art. 7.

5. Redevențele se consideră că provin dintr-un stat contractant când plătitorul este însuși acel stat, o unitate administrativ-teritorială, o autoritate locală sau un rezident al acestui stat. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent de care este efectiv legat dreptul sau proprietatea generatoare de redevențe și aceste redevențe sunt suportate de un asemenea sediu permanent, atunci acestea se consideră că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitor și primitor sau între ambii și o altă persoană, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și primitor în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se aplică numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea

excedentară a plăților este impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 14

Câștiguri din înstrăinarea proprietății

1. Câștigurile realizate din înstrăinarea proprietăților imobiliare, astfel cum sunt definite la paragraful 2 al art. 6, pot fi impuse în statul contractant în care sunt situate aceste proprietăți.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare, făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant, sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

3. Câștigurile obținute de o întreprindere a unui stat contractant din înstrăinarea navelor sau aeronavelor exploatare în trafic internațional sau a proprietăților mobiliare necesare exploatarei acestor nave sau aeronave sunt impozabile numai în acel stat contractant.

4. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricăror proprietăți sau bunuri, altele decât cele la care se face referire în paragrafele 1, 2 și 3 ale prezentului articol, sunt impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează. Nici o prevedere a acestui paragraf nu va împiedica fiecare stat contractant de a impune câștigurile sau veniturile din vânzarea sau transferul de acțiuni sau de alte titluri de valoare.

ARTICOLUL 15

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent sunt impozabile numai în acest stat, în afară de cazul în care activitățile au fost exercitate în celălalt stat contractant. Veniturile privind profesiile independente ori activitățile independente exercitate în acel celălalt stat pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant, din exercitarea pe cont propriu a unei profesii independente sau a altor activități independente desfășurate în celălalt stat contractant, nu sunt impozabile în celălalt stat, dacă:

- a) primitorul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în anul fiscal vizat;
- b) primitorul nu dispune de o bază fixă în celălalt stat; și
- c) veniturile nu sunt suportate de o întreprindere sau de un sediu permanent situat în celălalt stat.

3. Expresia profesii independente cuprinde, în special, activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 16

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 17, 19, 20 și 21, salariile și alte remunerații similare, obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată, sunt impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată, remunerațiile primite pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant sunt impozabile numai în primul stat menționat, dacă:

- a) primitorul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în cursul anului fiscal vizat; și
- b) remunerațiile sunt plătite de o persoană care angajează și care nu este rezidentă a celui alt stat; și
- c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează o are în celălalt stat.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile obținute pentru o activitate salariată, exercitată la bordul unei nave sau aeronave exploatare în trafic internațional de o întreprindere a unui stat contractant, sunt impozabile numai în acel stat.

ARTICOLUL 17

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare, primite de un rezident al unui stat contractant în calitatea sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celui alt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat.

ARTICOLUL 18

Artiști și atleți

1. Independent de prevederile art. 15 și 16, veniturile obținute de artiștii de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, de interpreții muzicali, și de atleți, din activitățile lor personale, desfășurate în această calitate, pot fi impuse în statul contractant în care aceste activități sunt exercitate.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale, desfășurate de un artist de spectacol sau de un atlet în această calitate, nu revin artistului de spectacol sau atletului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 15 și 16, pot fi impuse în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale atletului.

3. Independent de prevederile art. 7, când activitățile menționate la paragraful 1 al acestui articol sunt exercitate într-un stat contractant de către o întreprindere a celui alt stat contractant, profiturile realizate din desfășurarea acestor activități, de către o astfel de întreprindere, pot fi impuse în primul stat contractant menționat, în afară de cazul în care întreprinderea este finanțată în cea mai mare parte din fondurile publice ale celui alt stat contractant, inclusiv orice unitate administrativ-teritorială, autoritate locală sau organizație statutară a acestuia, în legătură cu astfel de activități.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol nu se aplică remunerațiilor sau profiturilor, salariilor și altor venituri similare, obținute din activitățile desfășurate într-un stat contractant de către artiști de spectacol sau atleți, dacă vizita în acel stat contractant este suportată în mod substanțial din fondurile publice ale celui alt stat contractant, inclusiv orice unitate administrativ-teritorială, autoritate locală sau organizație statutară a acestora.

ARTICOLUL 19

Pensii și anuități

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 20, pensiile și alte remunerații similare, plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut și orice anuitate plătită unui astfel de rezident vor fi impuse numai în acel stat.

2. Termenul anuitate înseamnă o sumă determinată, plătită, în mod periodic, la scadențe fixe, în timpul vieții sau în timpul unei perioade specificate sau determinabile, în virtutea unui angajament, cu obligația de a face în schimb plățile pentru deplină și corespunzătoare recompensare în bani sau în echivalent bănesc.

ARTICOLUL 20

Funcții publice

1. a) Remunerațiile, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant, de o unitate administrativ-teritorială sau de o autoritate locală a acestuia, unei persoane fizice pentru serviciile prestate acestui stat sau unității sau autorității locale, sunt impozabile numai în acest stat.

b) Totuși aceste remunerații sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat și persoana fizică este rezidentă a acelui stat, și

(i) este un național al acelui stat, sau

(ii) nu a devenit rezidentă a acelui stat numai în scopul prestării serviciilor.

2. a) Orice pensie plătită de, sau din fonduri create de un stat contractant, de o unitate administrativ-teritorială sau de o autoritate locală a acestuia, unei persoane fizice pentru serviciile prestate celui stat sau unității administrativ teritoriale ori autorității locale a acestuia, este impozabilă numai în acel stat.

b) Totuși aceste pensii sunt impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este național și rezident al acelui stat.

3. Prevederile art. 16, 17 și 19 se aplică remunerațiilor și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri, desfășurată de un stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială ori de o autoritate locală a acestuia.

ARTICOLUL 21

Profesori, învățători și cercetători

1. O persoană fizică, care este rezidentă unui stat contractant, imediat înainte de sosirea sa în celălalt stat contractant, și care, la invitația unei universități, colegiu, școală sau altă instituție educațională similară, care este recunoscută de autoritatea competentă a celui celălalt stat contractant și care este prezentă în acel celălalt stat contractant pentru o perioadă care nu depășește 2 ani, numai în scopul de a preda sau a cerceta sau pentru ambele, la astfel de instituții educaționale, va fi scutită de impozit în acel celălalt stat contractant pentru remunerația primită în legătură cu activitatea sa de predare sau de cercetare.

2. Prezentul articol nu se aplică venitului din cercetare, dacă asemenea cercetare nu este întreprinsă în interes public ci, în principal, în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 22

Studenți

1. Sumele pe care le primește un student, un practicant sau un stagiar, care este sau a fost, imediat anterior prezenței sale într-un stat contractant, un rezident al celui alt stat contractant și care este prezent în primul stat contractant menționat, numai în scopul instruirii sau pregătirii sale, nu vor fi impuse în primul stat menționat, pe o perioadă de 6 ani, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse aflate în afara acelui stat.

2. Un astfel de student, practicant sau stagiar va fi, de asemenea, scutit de impozite pe venit pe o perioadă de 2 ani pentru remunerațiile primite din munca salariată exercitată în primul stat, cu condiția ca aceste activități să fie în legătură cu studiile sau cu pregătirea sa sau să fie necesare întreținerii sale.

ARTICOLUL 23

Venituri nemenționate în mod expres

Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant, care nu sunt menționate în mod expres la articolele precedente ale prezentei convenții, pot fi impuse în statul contractant din care provin veniturile.

ARTICOLUL 24

Eliminarea dublei impuneri

1. Când venitul este impus în ambele state contractante, dubla impunere se va evita în conformitate cu următoarele paragrafe ale prezentului articol.

2. În cazul României, impozitul thailandez plătit pentru venitul obținut din Thailanda va fi recunoscut ca un credit față de impozitul român plătit cu privire la acel venit.

3. În cazul Thailandei, impozitul român plătit pentru venitul din surse aflate în România va fi recunoscut ca un credit față de impozitul thailandez plătit cu privire la acel venit. Totuși creditul nu va depăși acea parte a impozitului thailandez, astfel cum a fost calculat înainte de acordarea creditului și care este aferent unor asemenea elemente de venit.

4. În vederea aplicării paragrafului 2 al prezentului articol, expresia impozit thailandez plătit va include cuantumul impozitului thailandez, care ar fi trebuit să fie plătit, dacă nu ar fi fost acordată scutirea sau reducerea impozitului thailandez în concordanță cu legea referitoare la promovarea dezvoltării economice a Thailandei, în vigoare la data semnării convenției, sau care se va introduce în locul acesteia, modificând sau adăugându-se la legea existentă.

ARTICOLUL 25

Nediscriminarea

1. Naționali unui stat contractant, fie că sunt sau nu rezidenți ai statului contractant menționat, nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuși naționali acelui celălalt stat, aflați în aceeași situație.

2. Impunerea unui sediu permanent, pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant, nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt stat decât impunerea stabilită întreprinderilor acelui celălalt stat care desfășoară aceleași activități.

3. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau de mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale primului stat menționat.

4. În prezentul articol termenul impunere indică impozitele care fac obiectul prezentei convenții.

ARTICOLUL 26

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că, datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante, rezultă sau va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 25, acelui stat contractant al cărui național este.

Cazul trebuie prezentat în termen de 3 ani de la prima notificare a măsurii din care rezultă o impunere contrară prevederilor convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu prezenta convenție.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve, pe calea înțelegerii amiabile, orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării acestei convenții. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri, în cazurile neprevăzute de convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele în scopul realizării unei înțelegeri, în vederea aplicării prevederilor convenției. Când, pentru a se ajunge la o înțelegere, apare necesar un schimb oral de opinii, un atare schimb poate avea loc prin intermediul unei comisii formate din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 27

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislației interne a statelor contractante, privitoare la impozitele vizate de convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prevederilor convenției. Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne a acestui stat și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv la instanțe judecătorești și organe administrative) însărcinate cu stabilirea sau cu încasarea, aplicarea sau cu urmărirea impozitelor sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul convenției. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor fi interpretate ca impunând unui stat contractant obligația:

- a) de a lua măsuri administrative, contrare propriei legislații și practicii administrative a celui sau a celuilalt stat contractant;
- b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a celui sau a celuilalt stat contractant;
- c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret comercial, industrial, profesional sau un procedeu de fabricație sau comercial ori informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 28

Agenți diplomatici și funcționari consulari

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază agenții diplomatici sau funcționarii consulari, în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 29

Intrarea în vigoare

Prezenta convenție va fi aprobată în conformitate cu procedurile constituționale în vigoare în cele două state contractante și va intra în vigoare la 30 (treizeci) de zile după data efectuării schimbului de note prin care se certifică că în ambele state au fost îndeplinite formalitățile necesare și va avea efect:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, la sumele plătibile la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția a intrat în vigoare;

(ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit, pentru anii fiscali și perioadele contabile începând la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția a intrat în vigoare.

ARTICOLUL 30

Denunțarea

Prezenta convenție va rămâne în vigoare o perioadă nedeterminată, dar fiecare dintre statele contractante va putea denunța convenția, pe canale diplomatice, dând celuilalt stat contractant o notă de denunțare scrisă la sau înainte de a 30-a zi a lunii iunie a fiecărui an calendaristic, începând din al 5-lea an următor celui în care convenția a intrat în vigoare.

În această situație, prezenta convenție va înceta să aibă efect:

(i) în ceea ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, la suma plătabilă la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare;

(ii) în ceea ce privește celelalte impozite pe venit, pentru anii fiscali și perioadele contabile începând la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept pentru care, subsemnații, autorizați în bună și convenită formă, au semnat prezenta convenție.

Întocmită la București la 26 iunie 1996, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, thailandeză și engleză, toate cele trei texte fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretarea textelor în limbile română și thailandeză, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul României,
Florin Georgescu,
ministru de stat, ministrul finanțelor

Pentru Guvernul Regatului Thaiandei,
Amnuay Viravan,
viceprim-ministru,
ministru afacerilor externe